

Vse to se je pa zgodilo,
da se je izpolnilo,
kar je bil Gospod napovedal
po preroku, ki pravi:
»Glej, devica bo spočela
in rodila sina,
ki se bo imenoval Emanuel,
kar pomeni: Bog z nami.«

(Mt 1,22–23)

Družine, v katerih vladata lepa ljubezen in spoštovanje, se veselijo in komaj čakajo na rojstni dan ali god vsakega člana, toliko bolj matere. Tako je tudi z veliko krščansko družino, ki praznuje rojstvo svoje in Božje matere Marije. Ljudstvo je temu prazniku že od nekdaj reklo »mali šmaren« ali ponekod tudi »mala maša« za razliko od vnebovzetja, ki ga je imenovalo »veliki šmaren« in »velika maša«. Ko praznujemo praznike, ki so bili v veliki časti pri naših prednikih, praznujemo tudi svoje korenine, svojo povezanost z njimi, ki so nam v vernosti in pobožnosti prepričljiv zgled. S koreninami v preteklosti, s korakom, usmerjenim v bodočnost, in s pogledom, uprtim v nebo, stopamo pogumno skozi sedanj čas v ljubeči prisotnosti Nje, katere rojstni dan z veseljem obhajamo.

Po: Molimo s Cerkvijo, leto A-4

BESEDA O BESEDI

Mt 1,1–16.18–23

DATI SE NA RAZPOLAGO NJEMU

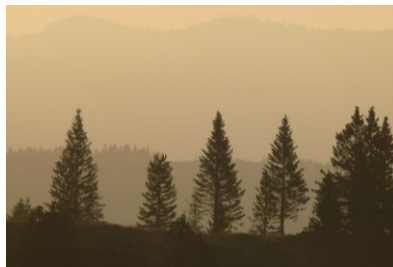
Na praznik Marijinega rojstva nas evangelist Matej seznanja z Jezusovim rodovnikom, hkrati pa v ospredje stopa tudi zadrega o deviškosti. Koliko kristjanov je, ki pravijo, da ne morejo verjeti v Jožefovo in Marijino deviškost. Jožefovo vedenje ga potrjuje. Potrjuje pa tudi, da je bil plemenitega srce, saj je bil pripravljen rajši sam trpeti, kot da bi povzročil tuje trpljenje.

Evangelist Matej je tako Jožefovo in Marijino zadrego spravil v javnost. Kakšen bo odziv te javnosti? Nič drugačen, kot ga je pričakovati: marsikje dvom, mnogokje posmeh. Lesk njenega devištva ni zaradi tega nič manjši. Pač pa njuna zgodba daje vsakomur priložnost, da pokaže, kako zna spoštovati odločitev tistih, ki si izberejo drugačno pot od običajne; tistih, ki se za dosego višjih ciljev dajo Bogu popolnoma na razpolago; tistih, ki se ravnajo po notranjem glasu in se ne sprašujejo, kaj bodo ljudje rekli.

»Tisti, ki ga bo devica rodila, se bo imenoval Emanuel – Bog z nami«, nam govori evangelij. Ker je odrešenik, drugače tudi biti ne more. Vsi poizkusi človeštva, da bi se s svojo lastno močjo izvleklo iz zla, so doslej krepko spodleteli. Večje upanje so dajali, hujša polomija je sledila. Bolj obetajoče so bile obljube, večje razočaranje so prinesle. Rešiti nas more torej le nekdo, ki ni rojen od navadne žene, ki ni samo človek, temveč, ki je od drugod, od zgoraj, oznanjen od angela, spočet po Duhu in nenan zadnje rojen iz Device.

Njen praznik obhajamo. Naj nas njena predanost nagovori. Naj nas njen zgled vodi po poteh našega življenja, da bomo zmogli tudi mi vselej (kljub morebitnim dvomom ali celo posmehom) izreči »Da.« Tudi po nas lahko Jezus še danes prihaja med ljudi.

Po: F. Cerar

*Zahvaljen Gospod,
za Marijo, za zarjo
vseh naših dni.
Obvaroval si jo izvirnega greha
in se v modrini neba
od vekomaj veseli njene miline.
Preden si utrdil temelje
našega zemeljskega domovanja,
je že bivala v tvojem načrtu.
Bivajoča v tebi
je bila položena Ani in Joahimu
v varno naročje.
Njeno rojstvo je cvet
in vonj tega sveta tudi nas
priklepa nate.
Z njo, prečisto in sveto,
molimo k tebi, o Bog.*

Berta Golob

Praznik Marijinega rojstva so začeli obhajati v Jeruzalemu, kamor je apokrifni (od Cerkve nepriznani) 'Jakobov protoevangelij' ali 'prvotni evangelij' postavil spomine na Marijino otroštvo. Ta spis, katerega najstarejše prvine segajo v začetek 2. stoletja, pravi, da je bila hiša Marijinih staršev Joahima in Ane v jeruzalemski mestni četrti, kjer se pri Ovcjih vratih nahaja vodnjak z imenom 'Probatika' in je prav blizu kopeli Bethesda, kjer je, kot vemo iz Janezovega evangelija, Jezus ozdravil moža, ki je bil bolan osemindeset let. Prvi kristjani so oboje, Probatiko in Bethezdo, istovetili. V bližini zdaj stoji cerkev sv. Ane, ki ji pravijo tudi cerkev Marijinega rojstva. Prva cerkev je bila sezidana med letoma 422 in 438, sedanja je iz križarskih časov, grajena v romanskem slogu. V tej cerkvi je bila procesija na praznik Marijinega rojstva, ki so ga v Jeruzalemu od vsega začetka obhajali na današnji dan.

Ta datum je sprejela tudi zahodna Cerkev. Praznik Marijinega rojstva je prešel v rimsko bogoslužje v drugi polovici 7. stoletja in postal praznik veselja: na svet prihaja tista, ki naj postane Odrešenikova in naša mati. Marijino rojstvo je prvo vidno dejanje drame odrešenja.

Po: S. Čuk, Svetnik za vsak dan II.